

Från: Per Björkman <per.bjorkman@bjorkmanlaw.se>

Till: mona.sahlin@industry.ministry.se
registrator@industry.ministry.se
jaak.meri@industry.ministry.se

Kopia: lars.angstrom@riksdagen.se
tom.heyman@riksdagen.se
kent.harstedt@riksdagen.se
ulla-britt.hagstrom@riksdagen.se
rolf.abjornsson@riksdagen.se
lars.stjernqvist@socialdemokraterna.se
chris.heister@riksdagen.se
agne.hansson@riksdagen.se
sture.arnesson@riksdagen.se
pernilla.zethraeus@vansterpartiet.se
owe.larsson@riksdagen.se
susann.torgerson@liberal.se
inger.davidson@riksdagen.se
marianne.samuelsson@riksdagen.se
helena.bargholtz@riksdagen.se
factgroup@hotmail.com
agnaf@hotmail.com
lasarnas@dn.se
brevred@svd.se

Datum: den 16 mars 2001 12:13
Ämne: Estonia

Ang Estonia

Det viktigaste för regeringen är den politiska enigheten. Man har åberopat Estlands ovilja till att öppna en ny utredning som skäl för att detta inte skall göras. På den politiska enighetens altare offras sanningen. I stället får lögn (t ex Olof Forssberg) och manipulation styra.

Det finns då anledning att erinra om hur regeringen agerade i december 1994 för att ett enigt beslut att inte bärga vraket skulle åstadkommas. I UDs arkiv står att finna en, under många år hemligstämplad, handling av den 6 december 1994, dnr 340/001, som i kopia gick till dåvarande handläggaren på kommunikationsdepartementet, Jan Olof Selén, numera generaldirektör på sjöfartsverket. På det diplomatiska språket redgörs för hur Sverige föreslår att den, jag citerar;

”estniska regeringen, lämpligen vid sitt sammanträde den 13 december fattar ett beslut av ungefär följande lydelse: ”Den svenska regeringen kommer den 15 december att besluta att Den svenska regeringen har samrått härom med den estniska regeringen, som härmed lämnar sitt medgivande till nämnda beslut””.

Detta skrevs alltså den 6 december 1994 av Sveriges ambassadör i Tallinn, Lars Grundberg. Ambassadören kommenterar den svenska regeringens förslag till beslut om estniska regeringen skulle fatta sitt beslut först på eftermiddagen den 15 december och skriver att man kan, och jag citerar igen;

”ev sätta ett frågetecken till meningen ”Samråd har skett med företrädare för estniska regeringen i detta ärende” eftersom formellt estniskt beslut saknas när den svenska regeringen fattar sitt beslut”, syftande på att den svenska regeringen skulle fatta sitt beslut på förmiddagen den 15 december. Meddelandet avslutas ”Bl a av läckageskäl skulle ju beslut samma dag vara att föredra. Uppläggnigen kan lämpligen fastslås när ministrarna träffas den 8 december.”.

Därefter fattade den estniska regeringen det beslut den svenska regeringen önskade och lade till att ”vraket efter passagerarfärjan Estonia inte kan bärgas och ingenting kan göras för att hämta de omkomnas kroppar ur fartyget”. Kan vraket inte bärgas? Kan ”ingenting” göras för att hämta de omkomnas kroppar?

Borde inte den svenska regeringen använda sig av den skickliga diplomati, som Grundberg, på Sveriges uppdrag, utförde i december 1994 för att ingen bärgning då skulle äga rum, idag för att få till stånd en ny oberoende utredning?

Varför sökte Sverige 1994 dominera efterspelet? Varför söker Sverige i dag med Estland som förevändning förhindra en oberoende internationell utredning?

Hur kom det sig att Estland 1994 följde svenska direktiv trots att Estland enligt internationella sjölagar och konventioner ensamt skulle ha hela initiativet?

Per Björkman
Advokat

PS 1 Detta har också, som framgår av kopia-listan bl a sänts till bl a DN och SvD

PS 2 Vänligen bekräfta diarienummer hos Er.

From: "Per Björkman" <per.bjorkman@bjorkmanlaw.se>

To: mona.sahlin@industry.ministry.se
registrator@industry.ministry.se
jaak.meri@industry.ministry.se
CC: lars.angstrom@riksdagen.se
tom.heyman@riksdagen.se
kent.harstedt@riksdagen.se
ulla-britt.hagstrom@riksdagen.se
rolf.abjornsson@riksdagen.se
lars.stjernqvist@domino-sap01.calypso.net
chris.heister@riksdagen.se
anders.hall@riksdagen.se
agne.hansson@riksdagen.se
sture.arnesson@riksdagen.se
pernilla.zethraeus@vansterpartiet.se
owe.larsson@riksdagen.se
susann.torgerson@liberal.se
inger.davidson@riksdagen.se
marianne.samuelsson@riksdagen.se
helena.bargholtz@riksdagen.se
factgroup@hotmail.com
agnef@hotmail.com
lasarnas@dn.se
brevred@svd.se

Subject: SV: Estonia

Date: Wed, 28 Mar 2001 11:39:17 +0200

Härmed får jag ånyo påminna om diarienummer på mitt hittills obesvarade mail av den 16 ds. Jag har all tid att avvakta svar på frågorna i mitt mail, men tycker att det nu börjar ta väldigt lång tid att få uppgift om diarienummer, som jag tidigare påmint om.

Upplysningsvis har jag tidigare deltagit i en debatt om viss samhällsfråga där saklig kritik aldrig bemöttes. Det blev till slut en debatt om varför den ena sidan var tyst och ej bemötte kritiken.

I dethär fallet har det dock inte varit helt tyst utan kritiker har bemötts, dock ej i sak. I stället har uttalanden av typ att det är "djupt oroande att tre amatörer skulle kunna kullkasta en självständig stats regering" (sic!!) framförts. När försvaret mot kritiken bemöts och när svaren på frågorna lämnas på det sättet blir man som frågeställare minst sagt undrande. För att det inte ska råda någon tvekan vill jag för ordningens skull endast bekräfta att det är naturligtvis inte min avsikt kullkasta någon självständig stats regering utan fastmer endast få objektivt godtagbara svar på ställda frågor. Till dess svaren lämnas nöjer jag mig med att få uppgift om diarienummer.

F ö har jag efter avsändandet av mailet nedan fått åtskilliga reaktioner som samtliga pekar på behovet av en ny utredning med hänsyn till de omfattande felaktigheter som vidhäftar JAICs slutrapport och hanteringen av ärendet.

Med vänlig hälsning
Per Björkman